

Bilgrav-Nielsen (RV):

Ja, det er muligt, men det var i hvert fald før, jeg blev medlem af folketinget.

I øvrigt vil jeg gerne sige til ministeren, som mener, det væsentlige her er, at man får et langt mindre projekt end oprindelig tænkt: ja, det er væsentligt, men ikke det væsentligste. Det væsentligste må være, at vi får et projekt, der ikke øger bilpresset på den indre by, og det er jeg overbevist om at et projekt vil gøre, når det forøger kapaciteten med 50 pct. Så står vi på den anden side af Søerne, så har vi trykket dér — hvad gør vi så? Ministeren siger klart i sin fremsættelse, at vi hermed skrinlægger al diskussion om at gå videre med Søring og andre ideer. Det gør vi måske fra statens side, men hr. Kurt Brauer var jo inde på, at kommunen måske kunne få ideer, det ved vi aldrig. I hvert fald er det sikkert, at vi flytter presset et andet sted hen.

Så ville jeg godt til sidst sige: det undrede mig lidt, hvad hr. Poul H. Møller fra kristeligt folkeparti sagde. Vi har en gang tidligere oplevet, at kristeligt folkepartis medlem af et udvalg, også trafikudvalget, har været medunderskriver på en betænkning — det gjaldt dengang spørgsmålet om at nyvurdere de store trafikplaner — og i betænkningen gik ind for nyvurderingen, men i folketinget stemte man anderledes. Her er man den 3. december i et brev til ministeren gået ind for modstand imod 2 gange 3 spor og har sammen med os andre anbefalet 2 gange 2 spor. Jeg forstår, at man nu også har fraveget dette synspunkt. Det er måske en ny stil?

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

(Lovforslag nr. 155. Fremsat 17/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Kampmann (S):

Vi har lige behandlet et forslag, som kommer frem årlig; nu skal vi behandle et forslag, som hidtil er kommet frem hvert 5. år, nemlig om at forlænge statsgarantien i forbindelse med vor deltagelse i det skandinaviske luftfartssamarbejde.

Det kan ikke undre nogen, at socialdemokratiet er en varm støtte af det lovforslag, som her foreligger. Det er i virkeligheden rørende, at man beder om en garanti, som for Danmarks vedkommende andrager 28 mill. kr. i denne 5-årige periode, når vi tænker på, hvad SAS' årlige omsætning er, nemlig vel snart sagt 3 mia danske kroner årlig og selvfølgelig med en forhåbentlig stigende tendens i den 5-årige periode, forslaget omfatter. Det er også rørende, når man ser det i forhold til de overskud, der heldigvis har været i SAS siden 1962 og frem til i dag; på den baggrund er det en relativt begrænset risikodækning, de tre landes moderselskaber, i Danmark DDL, anmoder om.

Der er grund til ved denne lejlighed at rose SAS for det regnskab og den aktivitet, de har været i stand til at fremvise igennem de senere år. Vi ved jo alle sammen også fra trafikudvalgets daglige arbejde, at det er en virksomhed, der foregår i en meget hård atmosfære både på nationalt plan og i allerhøjeste grad på internationalt plan; derfor er der grund til at glæde sig over, at SAS altså kan stå distancen, og at det ikke er beløb og garantier af en helt anden størrelsesorden, som man beder folketinget om at give ministeren bemyndigelse til.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang støtte forslaget, takke for, at det er fremkommet, og håbe, at vi, for så vidt angår dette forslag i modsætning til en lang række andre forslag, kan behandle det så nogenlunde samtidig med den behandling, som finder sted i de andre nordiske landes rigsdage. Vi har jo efterhånden fået berøm-